Nr 2118

av herr Börjesson i Glömminge m. fl.
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973:155 med förslag till kreditupplysningslag.

Vi hälsar denna lagstiftning med tillfredsställelse, eftersom den kommer att innebära ett ökat skydd för den personliga integriteten. Det är dock beklagligt att inte lagstiftningsåtgärderna på detta område samordnats med den förestående regleringen av inkassoverksamheten. Kreditupplysnings- och inkassoverksamhet bedrivs i dag ofta av samma företag, och det hade därför varit praktiskt om en reglering av båda verksamheterna skett samtidigt.

Som föredraganden framhållit föreligger det i dagens samhälle ett behov av kreditupplysningsverksamhet. För att inte kreditgivningen skall hämmas och riskerna för kreditförluster bli alltför stora är det nödvändigt att kreditgivarna har ett gott underlag för sin kreditbedömning.

Det är också av intresse såväl för de kreditsökande som för kreditgivare och kreditupplysningsföretag att verksamheten fungerar smidigt, att de uppgifter som lämnas är korrekta och att kostnaderna kan hållas nere så mycket som möjligt. De avvägningar som gjorts i propositionen mellan behovet av en utförlig information till kreditgivarna och integritetsskyddet för de kreditsökande förefaller i huvudsak tillfredsställande.

Enligt 11 § skall, om personupplysning lämnas på annat sätt än genom offentliggörande i tryckt skrift, skriftligt meddelande om upplysningens innehåll samtidigt lämnas kostnadsfritt till den upplysningen avser.

För den enskildes möjlighet att kontrollera riktigheten i de uppgifter som lämnas ut om honom och för att ge honom reella möjligheter att åstadkomma rättelse av felaktiga uppgifter samt att i förekommande fall begära skadestånd är denna paragraf av stort värde.

Det kan dock ifrågasättas om inte skyldigheten att sända kopia på innehållet i utlämnad upplysning skulle kunna begränsas något utan att fördenskull integritetsskyddet och kontrollmöjligheterna försämras. Det kan inte uteslutas att det hos många människor kommer att väcka irritation om antalet meddelanden från kreditupplysningsfirmor blir alltför stort eller kommer alltför ofta.

För att undvika detta och samtidigt också hålla kostnaderna för kreditgivarna nere något kunde man tänka sig att § 11 modifierades något. En tänkbar väg kunde vara att undantag från skyldigheten att lämna meddelande till den kreditsökande fick göras om denne under de senaste 30 dagarna tillställts meddelande angående upplysning av samma innehåll.

Undantag från huvudregeln torde också kunna göras i de fall

kreditupplysningsbyråns svar till kreditgivaren endast innehåller meddelande om att efterfrågad person ej finns registrerad hos byrån.

I övergångsbestämmelserna sägs att om någon före ikraftträdandet börjat bedriva kreditupplysningsverksamhet, som enligt lagen inte får bedrivas utan tillstånd, får verksamheten, under förutsättning att ansökan om tillstånd göres före den 1 januari 1975, bedrivas utan tillstånd till dess ansökan slutligt prövats.

Det framgår dock inte av övergångsbestämmelserna hur de kreditupplysningsföretag skall förfara som vid lagens ikraftträdande i sina register har uppgifter av det slag som enligt 6 och 7 §§ ej får insamlas, lagras eller lämnas ut utan att datainspektionen givit sitt tillstånd därtill.

För att inte förorsaka kreditupplysningsföretagen stora olägenheter under tiden mellan lagens ikraftträdande och datainspektionens prövning av dispensansökan beträffande 6 och 7 §§ bör även denna situation regleras i övergångsbestämmelserna.

Det kan lämpligen ske genom att den som i sina register har uppgifter av sådant slag som kräver datainspektionens medgivande, om man ingett dispensansökan före lagens ikraftträdande, tillåts använda uppgifterna intill dess att datainspektionen hunnit ta ställning till dispensfrågan.

Det torde få ankomma på utskottet att utarbeta erforderlig lagtext.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen vid sin behandling av propositionen 1973:155 beslutar

1. att en modifiering sker beträffande § 11 i enlighet med motionens förslag,
2. att i övergångsbestämmelserna även intas regler för dispens från 6 och 7 §§ kreditupplysningslagen.

Stockholm den 20 november 1973

FRITZ BÖRJESSON (c)
i Glömminge

KARL GUST. H. BOO (c) IVAN SVANSTRÖM (c)